

прѣзъ пустиня, освѣнъ камилата. Тя може да търпи гладъ и жажда цѣла седмица и пакъ да върши своята работа. Слѣдъ такова измѣчване гърбицата ѝ спада, защото събраната масть, която образува гърбицата, служи за храна на тѣлото ѝ. Когато хранятъ добръ камилата, гърбицата ѝ пакъ нарастя голѣма, значи животното пакъ събира храна за черни дни.

4.

Камилата, както магарето, се задоволява съ много проста храна. Тя яде само растителностъ, като: клончета, листа, бодливи храсталаци и всѣкаква кърма (зобъ). Особено обича кърма отъ зеленчукъ, слѣдъ което може да мине дълго врѣме безъ вода. При сухата кърма, необходимо е вода и соль.

Арабитѣ, съотечественници на камилата, я наричатъ *корабъ на пустинята*, защото тя по цѣлъ день и нощъ се носи изъ пустинята, като корабъ вървѣдъ морето. Когато не яде и не пие, тя много малко спи. Обикновено прѣзъ пустинята пътуватъ нѣколко камили—цѣлъ керванъ. Камилата е много страхливо животно. Споредъ рускиятъ пътешественикъ Пржевалски, който кръстосвалъ Азиятскитѣ пустини съ двугърби камили, единъ заякъ довежда камилата въ *ужасъ*. Отъ ненадѣйното му изкачане, тя се хвърля настрана като безумна и се разтичва изъ пустинята. Другитѣ камили, безъ да разбератъ, защо става това, и тѣ хукватъ слѣдъ нея. Даже единъ голѣмъ черъ камъкъ на пътя може да уплаши камилата и да разбърка цѣлия керванъ. Ако пъкъ на нея нападне влѣкъ или *хищна* птица, тя